

ладаващата част от населението в страната. Различията, което се проявява сред най-младите, идва от рязкото нарастване на привържениците на еднодетния модел.

Тревожен е фактът, че вече се формира категория хора, които не желаят да създадат семейство, а най-често това е свързано и с нежелание да родят свои деца. Носители на тази тенденция са подрастващите.

Връзката между желания брой деца и равнището на образованието може да се проследи от данните в табл. 6.

Таблица 6

СРЕДЕН БРОЙ ЖЕЛАНИ ДЕЦА ПО ОБРАЗОВАНИЕ НА ЖЕНАТА

Образование	Години			
	1976	1985	1995	2001
Основно и по-ниско				
от основно	2,21	2,20	2,20	2,13
Средно	2,00	1,98	1,90	1,94
Висше и полувисше	1,98	2,08	1,80	2,05
Общо	2,10	2,08	1,90	2,02

Като се сравняват получените данни с реализирания брой деца, прави впечатление, че при жени с ниско образование репродуктивните желания са по-ниски или равни с репродуктивната реализация. Докато с повишаване на образованието тези показатели се различават съществено в полза на по-голям брой желани деца в сравнение с вече реализирания.

Интерес представляват предпочитанията на семейството в началото на брака. Данните показват, че през 1985 г. само 7,5% от жените при сключване на брака са искали да родят едно дете, 63,3% - две деца, 12,1% - три и повече деца, 11,6% не са мислили и 0,5% - нито едно дете.

При изследване 10 години по-късно (1995 г.) 11,1% от жените и 8,5% от мъжете са искали 1 дете, 52,3% от жените и 48,0% от мъжете - две деца, и 7,9% от жените и 8,1% от мъжете - три и повече деца. Голяма част обаче са отговорили, че не са мислили по въпроса (28,7% от жените и 35,5% от мъжете).

Общо средният брой желани деца при сключване на брака (или преди брака) е по-висок от фактически реализирания, но и от желания брой деца при сегашните условия, което показва, че младите семейства се нуждаят от